

VITÉZ FERENC

Napharangozó

IN HONOREM BÁGER GUSZTÁV

„A szél iránya belenőtt a fába.”
(Báger Gusztáv)

A Könyv

Az a Könyv ott íródik
a fűszálak között.
Betűit senki se látja,
elmossa a harmat.

Hangyanapló a csillagoknak,
akik nem tudják, milyen egyedül
lennénk, ha nem hagynánk
magunk után legalább
egy kísérletet.

Jósok

Varjak vagy galambok?
– nem tudom.
Nem látni jól a ködben.
S nem hogy az augur botja
ma merre mutat.

Mindegy is.
Nekem más dolgom van.
Addig még ki kell ürítenem
a fiókokat.

Szépen

Nyílpehelyként élsz.
Úgy, ahogy a sirályok
metszik az eget.

Tükör

Ha bekopogtatsz egy vershez,
a sorok mögött meglátod az igazi
arcodat, és külön tudod választani
az életet a létezésétől. Azt is megérted,
hogyan mit akart mondani Pál apostol
a tükörrel.

Új Kezdet

Szinte még csak pirkad.
Asztalhoz ülök, s előveszem
a tegnapi este félig írt
papírlapot.

Arrébb teszem, s betakarom
az arcomról lekapart
földdel a barázdaszélre
hullt magot.

Látomás

Elment az erdőbe.
Megkereste a kunyhót – még kiskamasz volt,
mikor fölépítette, hogy legyen hová
néha elrejtőznie.
A kunyhó helyén kőből épült
menedékházat talált.
Belépett.
Ott ült egy angyal a kandalló előtt –
tenyerében egy üveggolyót tartott,
azt mondta, hogy „ez a tied volt”, öreg.

Elszégylelte magát, hogy megfélekedezett
az álmaidról.

Kígyó rítus, 2020

Levél

Barátom, ne félj semmitől!
Az egyensúly nem engedi,
hogy sokáig barangolj a mélyben.
S a toronyból majd olyan messzire
látsz, mint a sasok és angyalok.

Egészen addig,
ahol gyémántkeréken
gurulnak eléd az Igék.

Napharangozó

Újraolvasni Tandorit, Juhászt,
külön-külön és együtt,
dédelgetni a „talált tárgyat”;
énekelni a Virradat zsoltárait –
harmatozzék Kegyelem és hála.
Eljutni a Teremtés katarziséhoz,
tüzet lehelni a fagyba.

Megtanulni, hogyan kell
belekapaszkodni a Napba.